

disse Oplysninger ogsaa vil tydeliggøre, i hvor høj Grad det hidtil praktiserede System har bundet Importen af Varer, uden at dette har været begrundet i handelspolitiske Hensyn. Mindretallet har Grund til at tro, at Udenrigsministeriet for nylig har foretaget en Undersøgelse heraf og saaledes vil være i Stand til med ganske kort Varsel at stille de ønskede Oplysninger til Udvalgets Raadighed.

I øvrigt forbeholder Mindretallet sig i Tinget nærmere at gøre Rede for sin Stilling.

Et *Mindretal* (Fibiger, Christmas Møller og Prieme) kan ikke tiltræde Lovforslaget, men stiller Forslag om, at der gives det en helt ny Affattelse.

Da den danske Regering og Rigsdag just i disse Dage for 5 Aar siden hovedkulds kastede sig ind i Valutaattestsystemet, advarede Mindretallets Parti derimod. I de Forhandlinger, der gik forud for Vedtagelsen af den første Valutacentrallov i Rigsdags-samlingen 1931—32, tilraadede Mindretallets Parti at søge de opstaaede Vanskeligheder klarert ved en aktiv Handels- og Toldpolitik. Fra alle andre Sider afvistes denne Fremgangsmaade, og Mindretallets Parti indtog da, ogsaa som Følge af de dengang herskende politiske Forhold, med det forskelligartede Styrkeforhold i de 2 Ting, det Standpunkt at søge at faa det bedst mulige ud af den Situation, der da forelaa. Valuta-lovene gennem 1932 blev alle givet med overordentlig kort Varsel. Den første Valutaattestlov af 30. Januar 1932 gjaldt saaledes kun 2 Maaneder. Den anden Valutalov af 31. Marts 1932 gjaldt ligeledes i 2 Maaneder. Den tredje Valutalov af 30. Maj 1932 havde en Gyldighedstid paa 5 Maaneder. Og saa snart Mulighed gaves, altsaa i Efteraaret 1932, satte Mindretallets Parti hele den politiske Magt, det raadede over, ind for at søge den betraadte Vej ændret; Valget til Folketinget den 16. November 1932 drejede sig i første Række om, hvorvidt Valutaattestsystemet skulde fortsættes eller ej.

Valgets Resultat medførte som Konsekvens, at Ministeriet fik sin Vilje, og de føl-

gende Valutalove for Aarene 1933—34—35 gennemførtes alle med en Løbetid paa et Aar. Mindretallets Parti medvirkede som bekendt i 1935 til at fremkalde et nyt Valg om Valutaattestspørgsmaalet, og Mindretallet ønsker at fremhæve, at dets Parti saaledes i samtlige 5 Aar principielt har indtaget det Standpunkt, det allerede angav straks, da Systemet indførtes. I 1934 nedsattes det saakaldte Valutaafviklingsudvalg. Fra Mindretallets Side forelaa der i dette Udvalg ligeledes Forslag om et Forsøg paa en Afvikling, men den da herskende Uoverensstemmelse mellem Erhvervene med Hensyn til Spørgsmaalet bevirkede naturligvis, at store Vanskeligheder forelaa. Og Repræsentanter for Mindretallets Parti har da ogsaa Gang paa Gang i de sidste Par Aar henstillet til Erhvervenes Ledere at søge at opnaa Enighed, for at man med tilstrækkelig Styrke kunde søge et andet System gennemført.

Mindretallet udtalte i Betænkningen, afgivet af Folketingsudvalget den 2. December 1935, følgende:

„Regeringen har nu foreslaaet Valutaattestsystemet opretholdt. Mindretallets Parti har i Udvalget stillet et foreløbigt Ændringsforslag, som i enhver Henseende opfylder de tre Formaal, som er Lovforslagets:

- 1) valutariske,
- 2) handelspolitiske,
- 3) beskæftigelsesmæssige.

Men Mindretallet mener, at dets Forslag paa langt bedre Maade end Regeringens løser Opgaven.

Mindretallets Parti vil under ingen Omstændigheder være med til, at Landets Valuta skal være en Kastebold mellem de politiske Partier, og Mindretallets Stilling gennem Tiden viser klart dette; men det økonomiske Livs Love lader sig ikke narre, og Landets Valuta kan ikke holdes paa et højt og hæderligt Stade gennem Valutaattestsystemet, men kun ved Virkeliggørelse af de gamle økonomiske Krav om at sætte Tæring efter Næring, om at klare Tidens Vanskeligheder ved Sparsommelighed og Opsparing.